

nijo dolžni oblepem vremenu škropiti cesto pred svojimi hišami in sicer preko cele ceste.

Pevski in tamburaški zbori. Narodila se nam je Jugoslavija in preročilo bi se najtudi društveno življenje. Kje so razna pevska in tamburaška društva, ozir. zbori, ki jih je bilo pred vojno tako lepo število? Ali bi ne bil zdaj najlepši čas, da bi merodajni faktorji, med katere prištevam v prvi vrsti naše narodno in vedno z vso požrtvovalnostjo delavno učiteljstvo zopet ustanovili pevske in tamburaške zbole? V vsaki župniji bi se najoživil pevski, če ne tudi tamburaški zbor. Prvi, kjer je petje res najboljše sredstvo za ljudsko izobrazbo, drugi, ker je ta godba narodna, prav jugoslovanska in ker se ji je lahko priučiti. Ker so sedaj postale šolske razmere boljše, bi tudi kazalo, da bi učitelji vsaj v višjih razredih poučevali v pevskih urah sekirice in s tem pripravljali mladino za pozneje ter jih usposabljali, ta bi mogli pristopiti k pevskim in tamburaškim zborom. Upam, da najde pisec teh vrstic precejnega odmeva. Star pevec in tamburaš.

Aretecija. V četrtek, 19. t. m. je bil aretiran Röck Florijan, železničar na tukajšnji postaji radi rovarjenja proti Jugoslaviji in agitacije med železničarji, da izstopijo iz jugosl. organizacije. Pobiral je tudi denarne prispevke in jih pošiljal v Novo Avstrijo.

Promocija. Dne 6. t. m. je bil na dunajskem vseučilišču promoviran za doktorja filozofije naš središki rojak Maks Robič.

Središče. Ker sem imel opravek v Središču, sem vstopil v trgovino žida Fr . . . k. Kupil sem vžigalic in sicer sem dal za 10 škatljic 7 K. Ako ne verjamete, prepričajte se!

Ljutomer, konjska dirka se vrši v nedeljo dne 6. julija 1919 na dirkališču v Ljutomoru. Začetek ob pol 14. uri (pol 2. uri popoldne.) Ker je ta dirka prva v svobodni Jugoslaviji, namerava dirkalsko društvo isto prirediti sijajno z vojaško godbo. Po dirki koncert. Natančneji vspored po lepakih. Jugoslovani — sestre in bratje — počastite naše obmejne muropoljske Jugoslovane na ta njihov starobičajni narodni praznik s prav mnogobrojnim posetom. Sedaj imate lepo priliko, da vidite te obmejne kraje — to vrlo narodno zavedno ljudstvo in njihove krasne, čile konje.

Čitalnica v Rogatcu naznanja, da je likvidacijski odsek kluba naprednih slovenskih akademikov v Celju podaril svojo javno ljudsko knjižnico v Rogatcu z omaro vred novoustanovljeni Čitalnici v Rogatcu. Omenjeno društvo izreka tem potom Klubu naprednih slovenskih akademikov v Celju najsrčejšo zahvalo in obljudbla, da bo služila knjižnica kot dosedaj svojemu vzvišenemu namenu, to je, izobrazbi ljudstva.

Črna gora pri Ptiju. Pri nas se na pošti še vedno šopiri nemškatarska uradnica. Ravnotako je še tudi poštni pečat vedno nemški, „Maria Neustift“. Sram nas je pred drugimi Slovenci. Zato prosimo in zahtevamo vsi zavedni Slovenci na Črni gori, da se, če že ne uradnica pa vsaj pošni pečat nadomesti s slovenskim.

Od Save. (Pozdrav „Ptujskemu listu“). Dobrodošel vrli borivnik za naše narodne pravice v Ptiju in okolici! Pozdravljen bodi tudi od bratov s Posavja, ki je zlasti ponosno, da je njegov urednik izšel iz naše sredine! Vrednost lista cenimo mladi in stari, prvi iz mladeničkega ognja narodne navdušenosti, drugi iz potrebe, zgodovinsko dokazane. Potrebo lista cenita v naši dolini osobito dva moža, rodoljuba, šolnika, ki živita že veliko let ob bregovih bistre Save, a pred leti, pred dolgo vrsto let sta delala v vzhodnem delu Slovenskih goric, kjer sta širila iste narodne težnje, katere zastopa zdaj „Ptujski list“. Jeden teh je deloval kot šolnik v Ljutomoru, odkoder je urejeval šolski list „Slovenski učitelj“ (l. 1873—1877), ki se je tiskal v Mariboru. V kakšnem duhu je bil list pisan, pove že njegov naslov. Došel v Posavje je bil ustanovnik in urednik nekaterih listov, n. pr. „Dolenjskih novic“ v novem mestu (l. 1884—1890), „Domovine“ (celjske) in „Slo-

venske zadruge (Celje). Zakaj to navajamo? Iсти domoljub se je pred 20 leti trudil, da bi bili že v tistih neugodnih časih Slovenci ustanovili tudi v Ptiju časopis, kakršen je cenjen „Ptujski list“. Da so bili ptujski Slovenci že takrat čez vse požrtvovalni, vendar se omenjenemu možu, ki se je ponudil, da bi bil list iz daljine kolikor le mogoče z vsem preskrboval, ni posrečilo, da bi bil list, ki je bil tako potreben, že takrat zagledal beli dan. Zato pa zdaj z zadoščenjem pozdravlia vrli „Ptujski list“. — Drugi mož, ki se lista veseli, je deloval v Ptiju tudi v tistih starih časih kot ognjen narodni mladenič, delal nemorno, požrtvovalno v šoli in zunaj šole, v mestu in okolici, z besedo in peresom, sploh „z umo svitlim mečem“. Bil je duša čitalnice, faktor posojilnice, agitator pri volitvah. Nemšto, to umetno nemšto se je nad njim jezilo, da je bilo joj. Vse nemško časopisje štajersko, „Tagespost“, „Deutsche Wacht“ itd. ga je napadalo brez konca in kraja, a on je stal kot „mož jeklen, trd, neizprosen“. V tistih časih je bil v Ptiju tudi gimnazijski profesor Hubad, umrl v Ljubljani kot vpojeni deželnki šolski nadzornik. Ta odlična šolnika slovenska sta na neki javni uradni učiteljski skupščini med svet razglasila najboljša pedagoška načela glede narodnih šol, načela, katera so takrat šolske gospiske trdrovratno zanikavale, ki jih pa zdaj Slovencem v korist častno zastopa „Ptujski list“, gl. štev. 10, z dne 8. junija t. l.

Rogatec. Opazujemo, da se nekateri ljudje še niso izpreobrnili; med njimi najbolj nemškutari znani trgovec Preac, ki nekdaj niti nemški ni znal, ko je bil pri sv. Roku. Sedaj pa nemškutari na vse pretege, kjer koli le more. Toda mož ne premisli, da je beli kruh le od Slovencev, in če bi ga ti zapodili, bi moral otepati ovsenjak in prilivati vodo. Najbrž misli gospod, da bo z nemškutarnjem imponiral Slovencem, a moti se. Slovenci bodo lahko živel brez njega, on pa bolj težko brez Slovencev. Sicer pa bilo bi najboljše zanj, če se kmalu preseli tja, kamor spadajo taki pospodge. A.

Pragersko. Nad dopisom v P. L. od 1. 6. se je omenjeni vojni dobičkar L. zelo hudoval. Zadovoljen naj bo, da ni prišlo še kaj drugega na dan. V ptujskem okraju se gostilne zaprejo že ob 6. uri zvečer; na Pragerskem se je še pred nekaj dnevi popivalo do 11., celo do 12. ure; seveda, ker so organi postave predaleč stran in se premalo brigajo za stvar. Zdaj v času, ko so gostilne zaprte, si marsikateri delavec prihrani svoje trdo prisluzene vinarje. V naši postajni trafi se še nič ni poboljšalo; menda zato ne, ker tja vedno zahaja par mladih gospodov in gospodičen znanih nemškutarjev. Ti seveda pušijo fine cigarete in smodke. Lepo je pogledati, če si gospodičina, ki zahaja tja, prega dolg čas s fino cigaretto, mi pa poziramo slino. Opozarjam tudi našo blagajno na postaji, naj se vozni listki prej dele ne pa, ko vlak že v postaji stoji, da morajo ljudje potem za vlakom tekati ali pa brez listkov vstopati in kazeni plačevati. Kako lahko bi se zgodila nesreča, kakor se je to že pripetilo parkrat zjutraj pri vlaku iz Ptuja v Maribor.

Društvene vesti.

Podružnica mariborskega dramatičnega društva v Ptiju vabi vse diletante, ki so v tej sezoni nesebično delovali v prid podružnici, ter vse one, ki so društvu naklonjeni, da se udeleže dne 21. junija 1919 ob 19 uri izleta k Bračiču.

Sloško žensko društvo v Ptiju priredi v soboto, 28. t. m. v gornjih prostorih Narodnega doma proslavo Vidovega dne. Spored: Pozdravni govor, deklamacija, petje, godba. Začetek ob pol 20. uri. Vstopnina 2 K za osebo. Cenjene dame se prosijo, da napeko za večer nekaj peciva in ga pošljejo v Narodni dom.

Slovensko pevsko društvo v Ptiju se pripravlja za večjo prireditev. Odbor prav vlad-

no vabi c. pevke in pevce, da se redno udeležujejo pevskih vaj, ki se vrše v dvorani Narodnega doma o pondeljkih in četrtkih ob 20. uri za mešani, za moški zbor pa o petkih ob isti uri. Tudi tukaj bi naj brezbrinost za vselej izginila, potem bo mogoče kaj doseči.

Oglas.

Državna posredovalnica za delo podružnica za Ptuj in okolico. Dne 10. junija je začela poslovati podružnica za Ptuj in okolico državne posredovalnice za delo, z začasnim sedežem v Strnišu pri Ptaju. Delokrog podružnice se razteza tudi na ljutomerski okraj. Uradne ure za stranke so: od 9. do 12. ure in od 14. do 16. ure; ob nedeljah, praznikih in ob sobotah popoldne se ne uraduje. Stranke iz oddaljenih krajev se lahko obračajo na podružnico pismenim potom.

Generalna direkcija carina aktem svojim C br. 3334 od 15. o. m. dostavila je ovom ministarstvu sledeče: „Odlukom ministarskog saveta oslobodjeni su vsi predmeti carine: stočna hrana (seno, slama, zob i makinje) ljudska hrana brašno, sve vrste žita, zrelo varivo i povrće, šećer, koji plača samo država trošarinu 20 dinara od 100 kg, sve vrste žive stoke i živine, koja se upotrebljava kao ljudska hrana. Dalje oslobodjeni su od carine i svi pokloni, koji se sa strane šalju našemu življu, vsi poljoprivredni i zanat. alati, ako uvoznici obuverenjem opštinske vlasti dokažu, da ih uvoze za obavljanje svojih poslova, avtomobili i sva druga prevozna sredstva, mleko, sterilizovano i dečije brašno.“

Prosveta.

A. Sič, „O slovenskih narodnih nošah.“ Opisovatelj slov. narodnih vezenin je popisal sedaj že razne vrste naše narodne noše. Narodna noša je prišla v novejšem času zopet do veljave in ob raznih slavnostih nastopa že cela vrsta našega ženstva v njej. Žal, da ne vedno v pravilni opremi, kakršna je bila noša naših prednic in naših prednikov pri kranjskih, štajerskih, koroških, goriških, istriskih, beneških in ogrskih Slovencih; to je verno in spretno sestavil Sič v tej knjižici. Vsem, ki se zanimajo za narodne noše, knjižice toplo priporočamo. Knjižico je izdala Tiskovna zadruga v Ljubljani, Sodna ul. 8. Naroča se pri njej. Cena K 3:20, po pošti K 3:50.

Razno.

Pri bolečinah v obrazu vsled prehlada, ranitve ali dr., vzemite Fellerjev „Elsa Fluid“; 6 dvojnatih ali 2 specialni steklenici pošlje za 24 — kron lekarnar E. V. Feller, Stubica, Elzatrg št. 359, (Hrvatska). Več kot 100 000 pisem hvali učinek, enako „Elza-kroglice“. Omot in poštnina se računa posebej najceneje. Kdor naroči več obenem, mnogo prihrani.

Trgovci, gostilničarji in obrtniki! Pošljite nam inseratna naznanila. Sprejeti bomo mogli le omejeno število anons. Kdor torej prej pride, bo prej mlel.

Vabilo na naročbo.

Kdor želi, da se mu redno pošilja „Ptujski list“, naj prijaví svoj naslov upravnosti v Ptuj, hiša zdravnika dr. Šuheca, pritliče.

Naročba.

Komur smo dozdaj pošiljali list, pa si ga ne misli naročiti, prosimo, naj nam ga vrne, ker ga sicer smatramo za naročnika!